

det daværende Ministerium rakte ud til Løsning af Spørgsmaalet. Flertallet i Folketinget ønskede den Gang at benytte den Medvirkning, som det var øjensynligt, at hint Ministerium vilde give ved Skattereforens Behandling, den Medvirkning, som hint Ministerium ventedes at kunne give Lovforslaget i det andet Ting, hvori der var Grund til at gaa ud fra, at hint Ministerium havde mange Meningsfæller. Af den Grund søgte vi den Gang ikke at faa den stigende Skala stærkere, end som den fremgik af de skattefrie Afdrag i Forslaget; dog at vi foresloge at forhøje det skattefrie Minimum noget. Efter at Ministeriet Hørring havde afløst Ministeriet Reedtz-Thott, var Stillingen for saa vidt uforandret, som Ministeriet Hørring optog Forsøget paa at gennemføre Skattereforemen paa samme Basis som Ministeriet Reedtz-Thott. Der var da selv samme Grund for os til ikke at stille vore virkelige Ønsker i Henseende til den stigende Skala i Forgrunden, fordi vi gik ud fra, at vi derved, som Forholdene da viste sig at være i det høje Landsting, lige over for den ringe Velvillie over for Skattereforemen i det hele, som da havde lagt sig for Dagen, vilde skabe yderligere Vanskeligheder for Skattereforens Gennemførelse.

Saaledes var Stillingen den Gang. Men nu er den jo ganske anderledes. Nu er der indtraadt Forandring i to Henseender. Den ene Forandring er den, at efter at Ministeriet Hørring havde erklæret og det høje Landsting sanktioneret, at dets Forsøg paa at føre Skattereforemen igennem var strandet, have vi faaet et Ministerium, over for hvilket vi mente at turde gaa ud fra, at det ikke ønskede at forsøge at gennemføre nogen Skatterefore paa noget Grundlag, som nærmede sig det, hvorpaa vi i saa mange Aar havde arbejdet. Vi kom derved til at staa fuldstændig frit over for Ministeriet. Vi formentede paa Forhaand at vide, at vi fra det nuværende Ministerium ikke kunde vente nogen Støtte til Gennemførelse af en Skatterefore paa den Basis, vi tidligere havde arbejdet paa, og vor Formening i den Henseende har ogsaa, ved hvad der er passeret i denne Rigsdagssamling, vist sig fuldstændig at holde Stik. Det var altsaa det ene Hensyn, som var bristet, det ene Hensyn, som kunde medføre, at vi ikke skulde stille vore Ønsker om en saadan stigende Skala som den, vi nu kræve, i Forgrunden. Den anden Forandring, der er foregaaet i Situationen, er den, at det allerede ved Forhandlingerne i den parlamentariske

Skattekommission viste sig, at Udviklingen var skreden mægtigt fremad. Det viste sig der, at det var gørligt at faa Repræsentanter for dette Tings Højregruppe til at tiltræde vore Forslag om en saadan stigende Skala som den, vi nu kræve, og efter at den parlamentariske Kommission havde afsluttet sit Arbejde, og efter at Forslagene vare komne ind paa Rigsdagen, viste det sig, at Tidens Udvikling virkelig var skreden endog saa vidt frem, at ikke blot Højrepræsentanterne i Kommissionen, men en meget anselig Del af Højre i det andet Ting var kommen dertil, at man meget vel kunde acceptere en saadan stigende Skala. Ja, Tidens Udvikling var skreden endog saa vidunderlig fremad, at den nuværende Finansminister oppe i Landstinget kunde udtale, at den stigende Skala, vi havde foreslaaet, var i og for sig ret moderat og at der maaske ikke kunde gøres nogen Indvending imod den, hvis man kun havde Sikkerhed for, at den ikke i Tidens Løb maatte blive forhøjet. Det viste sig ogsaa under Forhandlingerne i Landstinget, at Tidens Udvikling var skreden saa stærkt fremad, at der kun manglede meget lidt i, at Landstinget allerede ved Nedsættelsen af sit Skatteudvalg havde lyst de Tanker i Kuld og Køn, som vare komne frem i Skattekommissionen i dette høje Ting.

Jeg har ønsket at nævne dette — hvad jo for øvrigt enhver, der har fulgt blot en Smule med politiske Forholds Udvikling her i Landet, paa Forhaand kender — som en Forklaring lige over for den tilsyneladende Undren, som er fremkommen fra det høje Landstings Side over, at man her i Folketinget ikke længere har villet skyde sit Ønske om den stigende Skala, vi nu foreslaa, tilbage.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilde mig at foreslaa det høje Ting, at samtlige fire Lovforslag ved den af Folketinget ved 2den Behandling benyttede Fremgangsmaade føres tilbage til den af Tinget ved 3die Behandling den 11te ds. vedtagne Form.

Finansministeren (Scharling): Jeg ønsker ikke at forlænge denne Forhandling, men skal dog kun over for det Citat, som den ærede Ordfører fremførte af, hvad jeg havde sagt i det andet Ting om den stigende Skala, bemærke, at der deri ikke laa nogen som helst principiel Anerkendelse fra min Side af det rigtige i den. Tværtimod var det en Udtalelse mod Princippet i den stigende Skala, fordi den,